Quaresma - Cinquè

Per Administrador el dg., 09/03/2008 - 09:00

Ez 37, 12-14
Rm 8, 8-11
Jn 11, 1-45

A l'evangeli de Joan trobem força vegades que Jesús es compara a diferents coses que són indispensables per a la vida humana: el pa, l'aigua, la llum... Més encara: l'evangelista acompanya algunes d'aquestes afirmacions amb relats sensibles que expressen el significat de les afirmacions de Jesús d'una manera viva i entenedora.Així ens trobem que les paraules de Jesús: **"Si algú té set, que vingui a mi; el qui creu en mi, que begui" (Jn 7, 37),** s'exemplifiquen en el diàleg amb la dona samaritana **(Jn 4)**. I ens trobem també que aquelles altres paraules de Jesús: **"Jo sóc la llum del món" (Jn 8, 12),** s'exemplifiquen en la curació del cec de naixement **(Jn 9).**L'evangeli d'avui inclou una tercera afirmació clau de Jesús: "**Jo sóc la resurrecció i la vida. Els qui creuen en mi, encara que morin, viuran, i tots els qui viuen i creuen en mi, no moriran mai més" (Jn 11, 25).** I aquesta afirmació se'ns presenta en el context d'una narració que mostra a Jesús retornant la vida al seu amic Llàtzer **(Jn 11)**. **"Jo sóc la resurrecció... Els qui creuen en mi, encara que morin, viuran..."** Ningú més, en tota la historia de les filosofies o de les religions, ha gosat pronunciar paraules com aquestes. Podem creure-les o no. Però si les creiem, tot el conjunt de la vida i de la història humanes pren un caire nou, obert i esperançat...Ja no es tracta, doncs, de mirar Jesús només com aquell que ajuda a trobar sentit a la vida, ni tan sols de veure en ell algú que dóna llum per al nostre comportament ètic. L'afirmació **"Jo sóc la resurrecció"** ens mostra que res de la nostra vida resta perdut ni destruït i que tota persona, sigui quina sigui la seva situació, pot tornar sempre a començar, perquè hi ha algú, Jesús de Natzaret, algú que és de la nostra raça humana que porta en ell mateix -i comunica- tota la força de viure i de reviure.Des d'una mirada superficialment "realista", l'experiència quotidiana ens diu que tot passa: passem les persones, passen els grans esdeveniments històrics, passen els ideals i els projectes, passen també els grans amors i les grans passions **("lo nuestro es pasar",** que deia l'Antonio Machado). Però davant d'aquesta constatació, ens trobem amb les paraules: **"Jo sóc la resurrecció..."**. Les paraules de Jesús no neguen l'evidència del "passar" ni l'evidència de la mort, ni tampoc menyspreen el dolor davant de la mort d'altres: ens diu l'evangelista que **"a Jesús se li negaren els ulls" (v. 35)** per la mort del seu amic Llàtzer... Però enmig d'aquests sentiments, i per damunt d'ells, el mateix Jesús és aquell que **"Havent dit això cridà fort: -Llàtzer, vine a fora. I el mort sortí del sepulcre",** el difunt tornà a la vida...La narració evangèlica ens presenta un difunt que "torna a la vida" present, sempre limitada i exposada. No seva nova vida no fou encara la vida plena del "cel nou i la terra nova". Però el seu reviure és un signe, un senyal fort, que ens ajuda a creure, com Abraham, **"en Déu que fa reviure els morts i crida a l'existència allò que no existia" (Rm 4, 17")**, i que se'ns ha manifestat definitivament en la persona de Jesús de Natzaret, el qual esdevé per a nosaltres company, amic, germà... però que -a la vegada- és font de vida i és font d'esperança per a començar sempre, una vegada i una altra, sigui quina sigui la situació en que ens trobem.

ETIQUETES
ESTIMAR VIDA MORT ESTIMACIÓ